

Goodwill Strategi og Kommunikasjon AS

Uttak 08.03.2018

Nyheter

«Jeg skal også ta selvkritikk. Vi burde sikkert ha vært flinkere til å sende ledere på HMS-kurs, og vi har vært gjennom en kjedelig arbeidsrettssak.»	☐ VG	04.03.2018	2
«Jeg skal også ta selvkritikk. Vi burde sikkert ha vært flinkere til å sende ledere på HMS-kurs, og vi har vært gjennom en kjedelig arbeidsrettssak.»	☐ VG	04.03.2018	4

«Jeg skal også ta selvkritikk. Vi burde sikkert ha vært flinkere til å sende ledere på HMS-kurs, og vi har vært gjennom en kjedelig arbeidsrettssak.»

VG. 04.03.2018. Side: 39

Laila Mjeldheim, daglig leder i Det norske kartselskap

KRONIKK

Tenk deg en arbeidsplass som gir mennesker med avhengighetsbakgrunn en sjanse til å skape et nytt liv som gode samfunnsborgere. Der du blir sett og respektert for dine menneskelige verdier. En slik arbeidsplass finnes i Oslo.

Dette er min lille omskriving av innledningen på en stor artikkel om meg og mitt selskap i VG den 9. desember 2017. I flere artikler har det viktigste for VG vært å forsøke å fremstille meg som en kynisk jernkvinne. I virkeligheten redder jeg og min bedrift mennesker. Vi gir de som har sett portene til helvetes forgård en mulighet til å endre livsmønsteret og bli respektable borgere med normale, gode liv til nytte for samfunnet.

Dette er VG overhodet ikke opptatt av. Jeg har invitert VG på besøk til vår arbeidsplass for å kunne skrive om vår virksomhet og hva vi virkelig driver med, men det ønsker de ikke. VG vil kun intervju meg for å rette et negativt fokus og anklager mot min person og bedrift.

Dette gjøres blant annet gjennom to tidligere ansatte som velger å stå fram for å spre usannheter om meg som person.

Dette opplever jeg som en personforfølgelse og tung belastning. VGs artikkel førte til at Dagens Næringsliv omtalte meg som "sjefen fra helvete 2017."

VG hevder de har snakket med 20 kilder. Ingen av de som har noe positivt å si slipper til på trykk.

Bildet av meg som streng leder stemmer ikke med hverdagen slik vi opplever den i bedriften. Vi har ansatte som ikke akkurat er A4 med bakgrunn fra kriminalitet, avhengighet og rusproblemer.

Hos oss er dette hverdagen, men vi har fått det til å fungere. Det er derfor vi satser så sterkt på samtaler og oppfølging.

Mange samtaler kan være vonde, særlig når det handler om mennesker som har befunnet seg i

39

DEBATTUTVALGET
Trine Sæviestad Høllen

Leserinnlegg: skid@vg.no Kronikk og replikk: skid@vg.no
Sendt det samme nummeret med et innlegg om hvordan det er å være leder i et selskap som VG har vært i i flere måneder. All informasjon på skid@vg.no er uttrykk for skid@vg.no og ikke nødvendigvis VGs holdning.

«Jeg skal også ta selvkritikk. Vi burde sikkert ha vært flinkere til å sende ledere på HMS-kurs, og vi har vært gjennom en kjedelig arbeidsrettssak.»

Tenk deg en arbeidsplass som gir mennesker med avhengighetsbakgrunn en sjanse til å skape et nytt liv som gode samfunnsborgere. Der du blir sett og respektert for dine menneskelige verdier. En slik arbeidsplass finnes i Oslo.

KRONIKK

Laila Mjeldheim, daglig leder i Det norske kartselskap

Det er min lille omskriving av innledningen på en stor artikkel om meg og mitt selskap i VG den 9. desember 2017. I flere artikler har det viktigste for VG vært å forsøke å fremstille meg som en kynisk jernkvinne. I virkeligheten redder jeg og min bedrift mennesker. Vi gir de som har sett portene til helvetes forgård en mulighet til å endre livsmønsteret og bli respektable borgere med normale, gode liv til nytte for samfunnet.

Dette er VG overhodet ikke opptatt av. Jeg har invitert VG på besøk til vår arbeidsplass for å kunne skrive om vår virksomhet og hva vi virkelig driver med, men det ønsker de ikke. VG vil kun intervju meg for å rette et negativt fokus og anklager mot min person og bedrift.

Dette gjøres blant annet gjennom to tidligere ansatte som velger å stå fram for å spre usannheter om meg som person.

Dette opplever jeg som en personforfølgelse og tung belastning. VGs artikkel førte til at Dagens Næringsliv omtalte meg som "sjefen fra helvete 2017."

VG hevder de har snakket med 20 kilder. Ingen av de som har noe positivt å si slipper til på trykk.

Bildet av meg som streng leder stemmer ikke med hverdagen slik vi opplever den i bedriften. Vi har ansatte som ikke akkurat er A4 med bakgrunn fra kriminalitet, avhengighet og rusproblemer.

Hos oss er dette hverdagen, men vi har fått det til å fungere. Det er derfor vi satser så sterkt på samtaler og oppfølging.

Mange samtaler kan være vonde, særlig når det handler om mennesker som har befunnet seg i

SHADY BIRER: Arbeidsrettssaken 10. desember til med Det Norske Kartselskap etter VG-ansattinger. Foto: TORE HESTRANSJEN

bedriften nå. De har gått fra å være hovedansatte til å bli lemmestogere som betales skatt, og på den kjøpt seg i helhet. Det er en stor seier for dem, og det er også veldig glad for mennesker legger utarbeid av sitt utvalg i å bli seg. De er de som har arbeidshelt til nytte for samfunnet, og kan få et sunt og godt samfunn.

Det er dette jeg vil for:
Si skal også jeg ta selvkritikk. Vi burde sikkert ha vært flinkere til å sende ledere på HMS-kurs. Vi har vært gjennom en kjedelig arbeidsrettssak, som jeg gjerne skulle vært foruten. Dommen er anket og dermed ikke endelig. Det er et stort skritt mot å bli ansatt i VG.

Vi skal stå i dette også, men både jeg som daglig leder og bedriften vil i løpet av utvikling og lære undervise av alle som er involvert. Derfor har vi blant annet fått flere kurs til å bli ansatte som går på arbeidskurs. Men la det være klart at i gjennom årene har fått mange positive tilbakemeldinger fra våre ansatte på disse kursene.

VG gir et poeng av at 74 har startet siden 2007. Men hva sier oppfølging?
Folket vårt er at tre av 20 kilder. Av 20 personer som får sjanse, forsvinner altså det meste. Men gleden i å bli ansatt med tre er så stor at det overveier. Det viser at vi ikke bare er en bedrift bruker ressurser på er å rehabilitere mennesker og gi dem muligheten til et nytt og verdig liv.

Egen. Andre har selv bakgrunn som rehabiliterings og forstår bedre om noen hva som kreves for å bli ansatt. Det er bare på de to bedrirene som jobber i

«Det vil egentlig bruke ressurser på er å rehabilitere mennesker, og gi dem muligheten til et nytt og verdig liv.»

Foto VG Mediegrupp på Facebook www.facebook.com/vgskid

ekstreme situasjoner, og som må gjøre en drastisk endring av livene sine for å kunne fungere på en arbeidsplass og leve normalt.

VG har selv noe av denne erfaringen gjennom #metoo-kampanjen. Avisas ledelse har fortalt i egen avis at de måtte sette klare grenser overfor en journalist før han fikk jobb hos dem. Sannsynligvis reddet det journalistens karriere. Når jeg lager helt nødvendige regler for mennesker som har vært i mye mer ekstreme situasjoner og i tillegg tilbyr coaching, blir jeg hengt ut på det verste uten en reell mulighet til å forsvare meg.

Dette gjøres av en gruppe i VG som raskt dannet seg et tunnelsyn etter å ha snakket med et par kilder. I

flere måneder har gravegruppa holdt på med høy prestisje, som det gjerne er i slik grupper, med krav om resultater.

Det er nedfelt i Vær Varsom-plakaten at pressen skal være kritisk mot kildene. Hvor er VGs kildekritikk? Det er mange opplysninger om kildenes motiv for å ville ramme meg som ikke kommer fram i artiklene.

Nyanser holdes unna allmenheten, for det passer ikke inn i VG journalistenes tunnelsyn. Jeg og mitt selskap skal tas for en hver pris.

På toppen av det hele mener jeg går VG over til å bli aktør når avisa henvender seg til Arbeidstilsynet om min bedrift - før artikkelserien publiseres.

Jeg aksepterer å måtte tåle et kritisk søkelys fra media som alle andre, men da må det være fair play. Det føles uvirkelig å bli fremstilt som en kynisk og følelseskald overgriper når man i realiteten prøver å hjelpe mennesker hver eneste dag.

Jeg har selv en lang historie som overgrepsoffer, og havnet på barnehjem som ti-åring. Nye overgrep fulgte, og broren min døde av en overdose, det har preget meg for all framtid.

Jeg vet hva det vil si å bli krenket, og vet hvor mye smerte og elendighet rus og avhengighet fører til. Selv fikk jeg god hjelp av Espen Andresen i Addictologiakademiet, en hjelp jeg også ønsket å gi mine ansatte for deres problemer. Det er tungt og vanskelig å snu et destruktivt levesett. Derfor hjelper vi bare de som selv ønsker det.

Espen Andresen har selv bakgrunn som rusmisbruker og forstår bedre enn noen hva som kreves for å snu om på livet.

Se bare på de to brødrene som jobber i bedriften nå. De har gått fra å være heroinister til å bli lønnsinntakere som betaler skatt, og nå har de kjøpt seg leilighet. Det er en stor seier for dem, og det gjør meg veldig glad å se mennesker legge ruinene av sitt elendige liv bak seg. Nå er de en del av arbeidslivet og til nytte for samfunnet, og kan få et sunt og godt familieliv.

Det er dette jeg står for.

Så skal også jeg ta selvkritikk. Vi burde sikkert ha vært flinkere til å sende ledere på tradisjonelle HMS-kurs. Vi

har vært igjennom en kjedelig arbeidsrettssak, som jeg gjerne skulle vært foruten. Dommen er anket og dermed ikke rettskraftig. Detaljene i saken hører hjemme i lagmannsretten. Jeg vil bare si at vedkommende som sto fram i VG allerede gikk på addictologi-akademiet da hun ble ansatt hos oss.

Vi skal stå i dette også, men både jeg som daglig leder og bedriften er i konstant utvikling og lærer underveis av alle prosesser slik at vi kan korrigere kursen når det er nødvendig. Derfor har vi blant annet ikke lenger krav til at våre ansatte må gå på addictologi kurs. Men la det være klart at vi gjennom årene har fått mange positive tilbakemeldinger fra våre ansatte på disse kursene.

VG gjør et poeng ut av at 74 har sluttet siden 2007.

Men hva sier egentlig det?

Fokuset vårt er at tre av 20 lykkes. Av 20 personer som får sjansen, forsvinner altså flertallet ut. Men gleden å lykkes med de tre er så stor at det overskygger alt. Det viser at vi ikke bare er en bedrift som selger karttjenester. Det vi egentlig bruker ressurser på er å rehabilitere mennesker, og gi dem muligheten til et nytt og verdig liv.

Disse menneskene har utfordringer med å komme inn på arbeidsmarkedet. Vi mottar i dag ingen NAV-støtte og alle i selskapet har god lønn og betaler skatt. Vi sparer samfunnet for store summer ved å gi rusmisbrukere, avhengige og kriminelle fast jobb og mulighet til et godt liv. Det er jeg veldig stolt over.

"Det vi egentlig bruker ressurser på er å rehabilitere mennesker, og gi dem muligheten til et nytt og verdig liv."

Følg VG Meninger på Facebook

www.facebook.com/vgdebatt

© VG

Alle artikler er beskyttet av lov om opphavsrett til åndsverk. Artikler må ikke viderefremmes utenfor egen organisasjon uten godkjenning fra Retriever eller den enkelte utgiver.

Les hele nyheten på <http://ret.nu/WRRgVuY>

«Jeg skal også ta selvkritikk. Vi burde sikkert ha vært flinkere til å sende ledere på HMS-kurs, og vi har vært gjennom en kjedelig arbeidsrettssak.»

VG. 04.03.2018. Side: 37

Laila Mjeldheim, daglig leder i Det norske kartselskap

KRONIKK

Tenk deg en arbeidsplass som gir mennesker med avhengighetsbakgrunn en sjanse til å skape et nytt liv som gode samfunnsborgere. Der du blir sett og respektert for dine menneskelige verdier. En slik arbeidsplass finnes i Oslo.

Dette er min lille omskriving av innledningen på en stor artikkel om meg og mitt selskap i VG den 9. desember 2017. I flere artikler har det viktigste for VG vært å forsøke å fremstille meg som en kynisk jernkvinne. I virkeligheten redder jeg og min bedrift mennesker. Vi gir de som har sett portene til helvetes forgård en mulighet til å endre livsmønsteret og bli respektable borgere med normale, gode liv til nytte for samfunnet.

Dette er VG overhodet ikke opptatt av. Jeg har invitert VG på besøk til vår arbeidsplass for å kunne skrive om vår virksomhet og hva vi virkelig driver med, men det ønsker de ikke. VG vil kun intervju meg for å rette et negativt fokus og anklager mot min person og bedrift. Dette gjøres blant annet gjennom to tidligere ansatte som velger å stå fram for å spre usannheter om meg som person.

Dette opplever jeg som en personforfølgelse og tung belastning. VGs artikkel førte til at Dagens Næringsliv omtalte meg som "sjefen fra helvete 2017."

VG hevder de har snakket med 20 kilder. Ingen av de som har noe positivt å si slipper til på trykk.

Bildet av meg som streng leder stemmer ikke med hverdagen slik vi opplever den i bedriften. Vi har ansatte som ikke akkurat er A4 med bakgrunn fra kriminalitet, avhengighet og rusproblemer.

Hos oss er dette hverdagen, men vi har fått det til å fungere. Det er derfor vi satser så sterkt på samtaler og oppfølging.

Mange samtaler kan være vonde, særlig når det handler om mennesker som har befunnet seg i

Gi deg selv en skikkelig god start på dagen! Nå kan du få alle VGs magasiner levert hjem. Bestill hos **mergenlevering.no**

INSPIRERENDE OG GODT TIL MATEN!
Ny utgave av magasinet Godt hver sjette uke. Magasinene Vektklubb, Liv & Lyst og Reise kommer fire ganger i året hver seg.

FERSKT BRØD LEVERT PÅ DØREN
Bestill innen kl. 21 og få ferske brød og bakervarer levert på døren i morgen.
Alle priser er inkludert frakt
Ingen minimumsbestilling

ekstreme situasjoner, og som må gjøre en drastisk endring av livene sine for å kunne fungere på en arbeidsplass og leve normalt.

VG har selv noe av denne erfaringen gjennom #metoo-kampanjen. Avisas ledelse har fortalt i egen avis at de måtte sette klare grenser overfor en journalist før han fikk jobb hos dem. Sannsynligvis reddet det journalistens karriere. Når jeg lager helt nødvendige regler for mennesker som har vært i mye mer ekstreme situasjoner og i tillegg tilbyr coaching, blir jeg hengt ut på det verste uten en reell mulighet til å forsvare meg.

Dette gjøres av en gravegruppe i VG som raskt dannet seg et tunnelsyn etter å ha snakket med et par kilder. I

flere måneder har gravegruppa holdt på med høy prestisje, som det gjerne er i slik grupper, med krav om resultater.

Det er nedfelt i Vær Varsom-plakaten at pressen skal være kritisk mot kildene. Hvor er VGs kildekritikk? Det er mange opplysninger om kildenes motiv for å ville ramme meg som ikke kommer fram i artiklene.

Nyanser holdes unna allmenheten, for det passer ikke inn i VG journalistenes tunnelsyn. Jeg og mitt selskap skal tas for en hver pris.

På toppen av det hele mener jeg går VG over til å bli aktør når avisa henvender seg til Arbeidstilsynet om min bedrift - før artikkelserien publiseres.

Jeg aksepterer å måtte tåle et kritisk søkelys fra media som alle andre, men da må det være fair play. Det føles uvirkelig å bli fremstilt som en kynisk og følelseskald overgriper når man i realiteten prøver å hjelpe mennesker hver eneste dag.

Jeg har selv en lang historie som overgrepsoffer, og havnet på barnehjem som ti-åring. Nye overgrep fulgte, og broren min døde av en overdose, det har preget meg for all framtid.

Jeg vet hva det vil si å bli krenket, og vet hvor mye smerte og elendighet rus og avhengighet fører til. Selv fikk jeg god hjelp av Espen Andresen i Addictologiakademiet, en hjelp jeg også ønsket å gi mine ansatte for deres problemer. Det er tungt og vanskelig å snu et destruktivt levesett. Derfor hjelper vi bare de som selv ønsker det.

Espen Andresen har selv bakgrunn som rusmisbruker og forstår bedre enn noen hva som kreves for å snu om på livet.

Se bare på de to brødrene som jobber i bedriften nå. De har gått fra å være heroinister til å bli lønnsinntakere som betaler skatt, og nå har de kjøpt seg leilighet. Det er en stor seier for dem, og det gjør meg veldig glad å se mennesker legge ruinene av sitt elendige liv bak seg. Nå er de en del av arbeidslivet og til nytte for samfunnet, og kan få et sunt og godt familieliv.

Det er dette jeg står for.

Så skal også jeg ta selvkritikk. Vi burde sikkert ha vært flinkere til å sende ledere på tradisjonelle HMS-kurs. Vi

har vært igjennom en kjedelig arbeidsrettssak, som jeg gjerne skulle vært foruten. Dommen er anket og dermed ikke rettskraftig. Detaljene i saken hører hjemme i lagmannsretten. Jeg vil bare si at vedkommende som sto fram i VG allerede gikk på addictologi-akademiet da hun ble ansatt hos oss. Vi skal stå i dette også, men både jeg som daglig leder og bedriften er i konstant utvikling og lærer underveis av alle prosesser slik at vi kan korrigere kursen når det er nødvendig. Derfor har vi blant annet ikke lenger krav til at våre ansatte må gå på addictologi kurs. Men la det være klart at vi gjennom årene har fått mange positive tilbakemeldinger fra våre ansatte på disse kursene.

VG gjør et poeng ut av at 74 har sluttet siden 2007.

Men hva sier egentlig det?

Fokuset vårt er at tre av 20 lykkes. Av 20 personer som får sjansen, forsvinner altså flertallet ut. Men gleden å lykkes med de tre er så stor at det overskygger alt. Det viser at vi ikke bare er en bedrift som selger karttjenester. Det vi egentlig bruker ressurser på er å rehabilitere mennesker, og gi dem muligheten til et nytt og verdig liv.

Disse menneskene har utfordringer med å komme inn på arbeidsmarkedet. Vi mottar i dag ingen NAV-støtte og alle i selskapet har god lønn og betaler skatt. Vi sparer samfunnet for store summer ved å gi rusmisbrukere, avhengige og kriminelle fast jobb og mulighet til et godt liv. Det er jeg veldig stolt over.

Følg VG Meninger på Facebook

www.facebook.com/vgdebatt

"«Det vi egentlig bruker ressurser på er å rehabilitere mennesker, og gi dem muligheten til et nytt og verdig liv.»"

© VG

Alle artikler er beskyttet av lov om opphavsrett til åndsverk. Artikler må ikke viderefremmes utenfor egen organisasjon uten godkjenning fra Retriever eller den enkelte utgiver.

Les hele nyheten på <http://ret.nu/qbv7eg57>